

Nová stálá expozice Muzea Karlovy Vary

Jan Matějů, Muzeum Karlovy Vary

První muzeum v Karlových Varech vzniklo pravděpodobně v roce 1867. Jednalo se o soukromé muzeum rytce skla Antona Pittroffa, který svou sbírku předmětů a kuriozit všeho druhu později zpřístupnil široké veřejnosti. Na jeho činnost v krátké době navázalo i městské muzeum, založené na popud balneologa Dr. Josefa Löschnera, jako jednotná městská instituce společně s regionální knihovnou a archivem. V roce 2017 si tedy připomínáme 150 let muzea v Karlových Varech. Právě toto významné výročí bylo symbolickým důvodem k rekonstrukci budovy muzea na Nové louce 23 a vytvoření nové stálé expozice, která nahradila původní již 30 let starou instalaci.

Cílem nové expozice je sice zaujmout co nejširší spektrum návštěvníků, nicméně expozice by neměla být samoučelně podbízává. Zda se podařilo důstojným způsobem prezentovat historické i přírodní bohatství regionu a kromě zábavy nabídnout návštěvníkům i poučení, musíte posoudit sami. Abychom

vás k návštěvě muzea nalákali, dovolte nám podrobněji představit alespoň přírodovědnou část expozice.

Cílem této části expozice je poukázat na pestrost živé i neživé přírody našeho regionu. Neživá příroda je prezentována třemi vitrinami, které představují rozmanitost horninového podloží – kromě notoricky známých žul či svorů si můžete prohlédnout i vzorky hornin s exotickými názvy jako je eklogit z vrchu Meluzína, migmatit z Krásna nebo granulit ze Stráže nad Ohří. V další vitrině najdete vzorky rozličných kovových rud, které se v minulosti dobývaly v Krušných horách a Slavkovském lese. Vyjma zajímavých ukázek drátkového stříbra či lebníkové formy hematitu stojí za zmínku i vzorek v současnosti hojně diskutované rudy lithia – cinvalditu. V zásuvce vitríny si může prohlédnout i regionální „klasiku“ – karlovarské dvojče z Hor u Lokte, hyalit z Valče nebo egerán z Hazlova u Aše. Z expozice zkamenělin je nutné jmenovat především tzv. Hlodavce z Valče. Přesto, že

jde o kopii (originál se nachází v soukromé sbírce v Sasku), určitě si fosilie nalezená okolo roku 1690, jež prošla mnoha evropskými sbírkami a zkoumali ji přední světoví učenci jako Carl Linné nebo Georges Cuvier, vaší pozornost zaslouží.

Živou přírodu reprezentují především čtyři velkoplošné instalace tzv. diorám, které nabízejí pohled na horská vrchoviště Slavkovského lesa a Krušných hor, na krajinu Doupovských hor, do lomů a pískoven v Sokolovské pánvi a na závěr také do údolí Ohře mezi Doupovskými a Krušnými horami. V této poslední diorámě se zároveň posouváme zpět v proudu času, preparáty několika druhů ryb a vydry říční zde totiž doplňuje realistická figurína rybáře střední doby kamenné. Komu by výše uvedené nestačilo, může se seznámit se slavnou historií karlovarského entomologického spolku a jeho významnými osobnostmi, nebo se pokochat množstvím hmyzu a dalších živočichů umístěných v doplňkových zásuvkách pod vitrinou. Expozice je samozřejmě vybavena i prvky moderní techniky. S geologickým vývojem regionu, přírodou chráněných území či zvláštnostmi jednotlivých částí regionu se můžete seznámit právě prostřednictvím

▲ Anton Pitroff, zakladatel muzea v Karlových Varech. Obě fotografie Stanislav Wieser.

obsáhlých interaktivních prezentací na velkoplošné obrazovce. Nově nabyté znalosti si můžete jen o kousek dál ověřit formou krátkých kvízů. Nejen pro děti jsou určeny panely s autentickými zvuky zvířat, zásuvky s dotykovými exponáty – nabízející k pohlázení například i ježčí kůži, a také prolézačka v podobě staré štoly s několika „zimujícími“ netopýry. ■

KRÁTKÉ ZPRÁVY

■ V květnu 2017 vznikla nová **křížová cesta v zahradě Kláštera Teplá**. Jejím autorem je výtvarník Václav Gatarik, který je v regionu známý také plastikami v Botanické zahradě v Bečově nad Teplou. Sloupky jednotlivých zastavení, kterých je 14, jsou vysekány z trachytu a na každém je jen římská číslice pořadí zastavení. Nesou drobné plastiky výjevů Kristovy cesty na Golgotu. Plastiky jsou ze šamotu v expresivním výtvarném pojetí, ve kterém se odráží tradice ikonografie výjevů Ježíšova odsouzení, výstupu na Golgotu a uložení do hrobu. Zcela osobitě je pojetí Božího hrobu na XIV. zastavení. První zastavení je za můstkem přes odtok z rybníka (49°58'3,5"N, 12°52'49,8"E). V pravidelných

odstupech jsou pak rozestavěna další zastavení na trase dlouhé cca 100 m.

